

מ"ת 11716/05/16 - מדינת ישראל נגד ברק גויטע,ירין אלמקיס

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 11716-05-16 מדינת ישראל נ' גויטע(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 1832282016

בפני	כבוד השופט אמיר דהאן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. ברק גויטע (עציר) 2. ירין אלמקיס (עצור בפיקוח)

החלטה

בפני בקשת הנאשם 1 לעיין מחדש בהחלטת מעצרו עד לתום ההליכים ולהורות על שחרורו בתנאים.

הנאשם 1 ברק גויטע ת.ז. 205515604 יליד 1994 מאשקלון נעצר ביום 01/05/2016, כתב אישום הוגש נגדו ביום 04/05/2016.

כתב האישום

כתב האישום מייחס לנאשם 1 כי ביום 01/05/2016 בשעת לילה מאוחרת שכר טנדר יחד עם הנאשם 2 ויחד ניסו להעמיס קלנועית גנובה, ואחכ העבירו אותה למקום אחר בסמוך למקום בו היתה לאחר גניבתה. עבירות אלה בוצעו תוך הפרת תנאי שחרור בתיק ת"פ 41059-06-14 אשר חייבו תנועתו בפיקוח הערבים גבי גויטע ולילך גויטע - הוריו.

על אל הואשם הנאשם בעבירות של נסיון גניבת רכב והפרת הוראה חוקית.

הליכים קודמים

מאחר והיה תלוי ועומד כנגד הנאשם 1 אותה שעה תיק נוסף נדחה הדיון בהמלצת בית המשפט ובהסכמת הצדדים מספר פעמים עד אשר יגזר דינו של הנאשם 1 בתיק הנוסף [ת.פ. 41059-06-16]

יחד עם זאת טענות הצדדים נשמעו ובראשן הטענה כי הנאשם והערבים לא ידעו שהתנאים עודם בתוקף שכן נאמר להם על ידי בא כוחו של הנאשם לאחר הדיון כי התנאים המגבילים בוטלו.

ביום 30/05/2016 הודיע ב"כ הנאשם כי הנאשם נשלח למאסר בצירוף התיקים האחרים ולפיכך הסכים לבקשת המעת"ה בכפוף לזכותו להגיש בקשה לעיון חוזר אם לא יסתיים תיק זה עד לתום מאסרו של הנאשם 1 בת.פ. 41112-06-14 + ת.פ. 41059-06-16 .

התיק העיקרי - קבוע להוכחות, הסנגור הסכים לסיימו בפני אך הנאשם הדגיש כי הוא מוכן להרשעתו בשל מעצרו על אף שלא ביצע את העבירות ובית המשפט לא קיבל דברים אלה כהודאה.

הבקשה לעיון חוזר

לאחר שהנאשם 1 סיים את מאסרו [7 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של תיווך בסמים נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח ואיומים] הוגשה בקשה לעיון חוזר בתיק זה שטרם הסתיים .

עיקר טענת ב"כ הנאשם 1 , אותה תמך גם בתצהירי הערבים הייתה כי ההפרה בוצעה בהעדר השגחה עקב אי הבנה ולפיה ב"כ הנאשם 1 הודיע לערבים כי התנאים בוטלו ולא רק הוקלו .

על כך הוגשו גם תצהירי הערבים - הוריו של הנאשם 1 .

ראיות לכאורה

הסכמה לראיות לכאורה נתנה למעשים הפליליים בדיון מיום 08/05/2016 אלא שסוייגה בכך שלנאשם ולערבים לא הייתה ידיעה בדבר ההפרה שכן סברו שלאחר הדיון שעסק בהקלת התנאים - בוטלו התנאים ולא רק הוקלו וכך נמסר להם על ידי בא כוחם . בעניין זה הוגשו תצהירי הערבים והם נחקרו בשאלה זו בפני בית המשפט.

• על פי פרוטוקולי הדיון -

• ביום 23/07/2014 שוחרר הנאשם למעצר בית מלא בפקא"ל וכל יציאה חויבה בליווי הערבים, אביו של הנאשם נכח בדיון .

• ביום 21/10/2014 הותר לנאשם 1 לצאת בליווי לראיון קבלה לעבודה .

• ביום 30/11/2014 לאחר מתן הכרעת דינו של הנאשם 1 הוקלו בהסכמה תנאי שחרורו כך שבוטל הפקא"ל וכן הורחבו שעות ההתאוורות .

• ביום 11/03/2015 לא התייצב הנאשם 1 לדיון צו הבאה נגדו הוצא .

• ביום 08/07/2015 התייצב הנאשם לדיון, תנאי השחרור הוקלו פעם נוספת בהסכמה. הנאשם 1 נטל

חלק בדיון ואף דבריו תועדו בפרוטוקול כמו גם נוכחותו . בפרוטוקול נרשמה במדויק ההקלה והיא צמצום מעצר הבית לשעות הלילה .

• **ביום 22/07/2015 בדיון בנוכחות הנאשם ביקש הסניגור ביטול כל התנאים המגבילים בהחלטת בית המשפט צומצם בשנית מעצר הבית בעניינו של הנאשם 1 כך שיחל בשעה 01:00 מדי יממה - יתר התנאים לא שונו .**

עולה כי תנאי השחרור של הנאשם המחייבים ליווי בעת כל יציאה לא שונו מעולם, בכל שינוי בתנאי מעצר הבית שבוצע על ידי בית המשפט שלאישום נכח גם הנאשם .

הואיל ותנאי הליווי לא בוטל מעולם, אחד מן הערבים ליווה את הנאשם לבית המשפט בעת הדיונים על עונשו והקלת תנאי מעצר הבית וכך גם מסר האב בתצהירו ואם לא כן המדובר בהפרה בפני עצמה.

הנאשם באמרתו מיום 04/05/2016 סותר גם הוא את הדברים, הן שלו והן של ערביו ואומר **"תוקן כתב האישום הודייתי בתיק בסיוע לסחר בסמים וברגע שהודייתי בוטלו התנאים באותו רגע"**

דברים אלה סותרים חזיתית את העובדות והצהרות, שכן הנאשם נכח בדיון בו הודה במיוחס לו ובו הוקלו התנאים ביום 30/11/2014 ביום זה נותר במעצר בית ורק ניתנו שעות התאווירות ובוטל הפקא"ל .

רק ביום 08/07/2016 שבעה חודשים לאחר ה"רגע שהודייתי" הפך מעצר הבית ללילי והנאשם אף נכח גם בדיון הנוסף שבועיים לאחר מכן בו נתבקש במפורש ביטול התנאים המלא והבקשה נדחתה וחלף זאת שונו שעות מעצר הבית הלילי .

חקירת המצהירים

ראשית יאמר כי התצהירים לאקוניים ולא צוינו בהם עובדות מדויקות של תאריכים ודיונים בתצהירו של האב צוין שהערבים לא היו עם הנאשם בקריית גת לא הוא ולא אשתו ועל ביטול התנאים נודע להם מפי עוה"ד .

בדיון ביום 22/07/2015 השיב האב בחקירתו כי נכח - ו"עלינו לדיון על הקלת התנאים" אבל לא הבין ולאחר מכן בשיחה טלפונית עם עו"ד אמוץ אמרה לו שתדבר איתו מהמשרד ולאחר מכן דיברה איתו שיחה נוספת ובה נאמר לו ש"מבחינתי הוא סיים" והוא הבין התנאים המגבילים בוטלו אחרי שפתח את הפרוטוקול הבין שיש לו "ליווי אדם" משעה 01:00 .

האם גם היא מסרה שהקפידה על התנאים ועל הליווי והייתה איתו 24 שעות בבית וביום 22/07/2016 הנאשם 1 היה עם אביו בדיון ואז **"הם חזרו מהדיון ואמרו להם שהתנאים סויימו"** והוסיפה דברים על כך שבנה הנאשם 1 נענש

ללא הצדקה .

אכן נראה כי הדין עם ב"כ המאשימה ובדברי הערבים אז - הם הערבים המוצעים גם היום ישנן סתירות משמעותיות, בין התצהיר לבין החקירה וכן בין חקירת האב לחקירת האם.

עוד יש לומר כי הפרוטוקול מיום 22/07/2016 בהיר וברור ולא מובן כיצד יכולים היו האב או הנאשם להסיק ממנו כי כל התנאים המגבילים בוטלו או אף כי מעצר הבית הומר ב"ליווי אדם" כאשר המילים ברורות וכן ברור היה לערבים מדבריהם שלהם כי **תנאי הליווי מעולם לא בוטל**.

אשר על כן אני קובע כי לא חל כל שינוי נסיבות שמקורו בראיות לכאורה ועדיין קמו ראיות לכאורה שדי בהן כדי להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו ובפרט בעבירה של הפרת התנאים.

עילת מעצר ביחס לחלופה המוצעת

עלה בבירור מחקירת המצהירים כי אביו ואמו של הנאשם סתרו את דבריהם שלהם בנוגע לערבות סתירות מהותיות התגלו בין תצהירו של האב לבין חקירתו ונראה כי ההורים אף מתקשים להבין ולהפנים את חומרת מעשיו של הנאשם ואת ההכרח להקפיד על תנאי השחרור.

גם הנאשם עצמו נכח בדיונים ובבקשות, נטל בהן חלק פעיל ולא היה לו כל מקום לחשוב כי התנאים בוטלו ואם כך באמת חשב הרי אין הוא מסוגל להבין מהם תנאי שחרור ואין לבטוח בו כי לא יפרם בשנית .

לא די שהנאשם הפר את תנאי השחרור ביציאה ללא ליווי בשעות מעצר הבית אף כעולה מן הפרוטוקולים הפר אותם גם באי התייצבות לדיון ואף הוצא נגדו צו הבאה .

עוד יש לציין כי ההפרה לוותה בעבירה אשר מטבע הדברים בוצעה בשעות אשר בהן הוגבל הנאשם מלהימצא ברחובות אף בליווי ומחומר הראיות עולה גם כי נהג ברכב .

הצעת החלופה כוללת את אותם הערבים ונראה כי גם אם היה עניינו של הנאשם בא בגדרם של החריגים בהם ימחל בית המשפט על הפרת תנאי שחרור ויורה על שחרור בתנאים - הרי שבוודאי אין להורות על שחרור לערבים אשר כשלו בתפקידם, אחד מהם סתר עצמו בחקירתו בבית המשפט ואשר ממעטים בערך ההפרה באופן גלוי ובוטה כל כך .

לא כל שכן כאשר עניינו של הנאשם אינו בא במסגרת החריגים הללו. כעולה מן הדיון וחומר הראיות סתר הנאשם את עצמו ואת ערבו כאילו לא הבין ולא ידע את משמעות שינוי התנאים והפר את התנאים כדי לבצע עבירה ולא עולה כל נסיבה חריגה בהפרה או במפר אשר תביא את בית המשפט למסקנה כי יש לתת בו אמון פעם נוספת .

הבקשה לעיון חוזר נדחית .

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לב"כ הצדדים .

זכות ערר בתוך 30 יום

ניתנה היום, ט"ז תשרי תשע"ז, 18 אוקטובר 2016, בהעדר
הצדדים.